

[Justitsministeren.]

forslag om ændring af straffelovens bestemmelser om freds- og ærekrænkelser, som kristeligt folkeparti fremsatte i sidste samling, men afviger bl. a. herfra ved ikke at fastsætte et fikseret beregningsgrundlag for udmålingen af det særlige bødeansvar. Mens størrelsen af det særlige bødeansvar for udgiveren i det tidligere forslag var fastsat til 2/3 af det beløb, der var indkommet ved salget af den pågældende udgave af bladet, anvender det nu foreliggende forslag den smidigere formulering, at det særlige bødeansvar skal fastsættes under hensyntagen til lovovertrædelsens grovhed og skriftets udbredelse.

Denne ændring er efter min opfattelse en væsentlig forbedring af forslaget, men jeg vil gerne straks tilføje, at jeg fortsat finder, at det vil være betænkeligt at gennemføre forslaget på det foreliggende grundlag. Man må være opmærksom på, at forslaget vil indebære en meget væsentlig ændring af presselovens ansvarssystem.

De gældende regler, hvorefter eventuelt strafansvar for bladets indhold alene påhviler forfatteren og redaktøren, udgør et centralt element i dansk presseret og har konsekvenser af principiel betydning for forholdet mellem redaktør og udgiver. Reglerne giver grundlag for en kompetencefordeling, hvorefter bladets redaktionelle linje i det væsentlige fastlægges selvstændigt af redaktøren, uafhængigt af de økonomiske interesser, der står bag bladet. En regel af den art kristeligt folkeparti foreslåede karakter vil på afgørende måde kunne gribe ind i dette forhold mellem redaktør og udgiver. Den strafisiko, som udgiveren vil være undergivet efter en sådan regel, vil kunne medføre en vidtgående kontrol fra udgiverens side med hensyn til bladets indhold og almindelige redaktionelle linje.

Men jeg vil gerne understrege, at disse bemærkninger ikke bør tages som udtryk for en definitiv afvisning af denne del af lovforslaget.

Som jeg gav udtryk for under første behandling af det tilsvarende forslag i foråret, har jeg forståelse for de intentioner, der ligger bag fremsættelsen af lovforslaget, men det er imidlertid min opfattelse, at en lovændring af en så principiel karakter ikke bør gennemføres uden en forudgående, samlet

gennemgang af pressens forhold, herunder en belysning af betydningen af presselovens nuværende ansvarssystem for udøvelsen af pressevirksomhed under nutidens forhold. Det vil være naturligt, at repræsentanter for pressen deltager i et sådant arbejde.

Som jeg nævnte i foråret, har Danske Dagblades Fællesrepræsentation i øvrigt i forståelse med justitsministeriet nedsat et udvalg til overvejelse af spørgsmålet om revision af de presseetiske regler og af pressenævnets sammensætning og kompetence. Jeg kan ligeledes nævne, at straffelovrådet for tiden behandler spørgsmålet vedrørende bøderegler i almindelighed og herunder også vil komme ind på spørgsmålet om bødeansvar for virksomheder. Det ville næppe være rigtigt at tage spørgsmålet om en ændring af presselovens ansvarssystem op til nærmere overvejelse, før udvalgene har afsluttet deres arbejde.

Den øvrige del af det foreliggende lovforslag angår presselovens regler om berigtigelse og svarer med en række ændringer til det forslag om ændring af presseloven, som en række medlemmer af kristeligt folkepartis gruppe fremsatte i sidste samling. Her skal jeg indskrænke mig til at omtale de efter min opfattelse vigtigste ændringer i forhold til det tidligere forslag, men i øvrigt henviser til mine bemærkninger under behandlingen dengang.

Som det vil erindres, indeholdt det tidligere forslag en meget vidtgående udvidelse af de meddelelser, der kan kræves berigtiget, og af den personkreds, der kan kræve en meddelelse berigtiget. Det lovforslag, der nu foreligger, synes at være mindre vidtgående på disse punkter. De meddelelser, der skal kunne kræves berigtiget, er angivet som meddelelser, som skriftet har indeholdt med hensyn til oplysninger, der er egnet til at skade, og som enten er af faktisk karakter eller er nedsettende udtalelser af personlig karakter. Berigtigelse kan efter forslaget kræves af den, der har en retlig interesse heri.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at disse formuleringer forekommer mig noget svært tilgængelige. Det fremgår ikke med større tydelighed, hvilken udvidelse der tilsigtes i forhold til gældende regler, men hvis tanken er, at almindelige vurderingsudsagn vedrørende personer skal kunne kræves berigtiget, må